

će im nestati milostinje, a drugi prisvajajući sebi krivo onu crkvu, ne prestaju ove bjednike uznemirivati, sad ih priječeći u prošnji milostinje, sad u propovijedanju riječi Božje u onoj crkvi, sad ih povlačeći po sudovima, a ne pomišljaju da ovi redovnici čuvaju granice Vaše Prejasnosti i da je tako brojnan narod iz turske države došao njihovim nagovorom u krilo Prevedre Mletačke Republike. Stoga mi svi niže potpisani, u ime svega našega naroda, iz dužne ljubavi prema ovim redovnicima, najponiznije molimo Vašu Prejasnost, da ne odbije naše goruće molbe, nego da je dobrotivo usliši i svakome sa svoga vrhovnoga Sudišta zapovjedi, da nas ne sablažnjuju progoneći ove Oce, e da se mogu slobodno služiti dozvolom i blagonaklonošću Vaše Prejasnosti. Ako bi bilo potrebno, pripravnici smo ovu svetu obitelj, koja nas je dovela k Vašoj Prejasnosti i sada dvori nas i naš puk u svoj Cetini i Zagori, braniti i štiti, snoseći i troškove od našeg siromaštva za parnicu. Uzdamo se da ćemo od Vaše Prejasnosti dobiti ovu milost, koja je nama i našem puku u ovim krajevima veoma potrebita, i koja će nas još više utvrditi u vjeri i odanosti i poslušnosti prema državi«. Potpisani serdari i harambaše Stjepan Vučković, Pavao Bogdanović, Lovre Tomašević, Mate Žanko, Martin Jadrević i vojvoda Frano Surić.⁵²

Slijedeće godine na 4 studenoga uputiše molbu na generalnog providura, odnosno na dužda mletačkoga svi narodni poglavari serdari i harambaše kotara zadarskoga, kninskoga, skradinskoga, šibenskoga, sinjskoga, imotskoga, vrgorskoga i neretvanskoga. U molbi istuču stradanje naših Otaca za vjeru i domovinu i mole, da ih se pusti u miru te sagrađe samostan, e da njihova djeca iz Cetine mogu biti u njemu poučavana, kao što biva u drugim franjevačkim samostanima.⁵³

3. Na 25 studenoga 1919 splitska općina javnom spomenicom svjedoči, kako je s velikim veseljem primljena vijest da OO. Franjevci Bosne Srebrene dolaze u Split i kako se

⁵² Stampa, 59 sl.

⁵³ Izvornik u arhivu samostanu samostana Visovac, prepis u Provincijalnom arhivu u Šibeniku na više mjesta; Stampa, 64; Zlatović, Monografije, 275 sl.; Franovci, 206 sl.